

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **Mgr. M. Z.**, proti odpůrci **Statutární město Olomouc**, se sídlem Horní náměstí 583, Olomouc, zastoupenému JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem Riegrova 12, Olomouc, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2014, Územní plán Olomouce, vydaného zastupitelstvem Statutárního města Olomouc dne 15. 9. 2014, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 2. 2015, č. j. 79A 9/2014 – 42, o návrhu odpůrce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Odpůrci **se ukládá** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 19. 2. 2015, č. j. 79 A 9/2014 - 42 zrušil k návrhu navrhovatele Územní plán Olomouc, vydaný zastupitelstvem Statutárního města Olomouc dne 15. 9. 2014 jako opatření obecné povahy č. 1/2014, v části týkající se vymezení zastavitelné plochy, plochy stabilizované v zastavěném území a plochy pro přestavbu, označených jako plochy 09/068Z, 09/069P a 09/079S, v rozsahu pozemků parc. č. X a X, zapsaných na listu vlastnictví č. X v kat. ú. X, v regulativu využití ploch a dohodě o parcelaci DP-25.

[2] Proti tomuto rozsudku podal odpůrce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o přiznání odkladného účinku. K návrhu uvedl, že pravomocné zrušení části územního plánu v regulativu využití ploch a dohodě o parcelaci může mít na dobu do rozhodnutí soudu o kasační stížnosti zásadní následky pro poměry a řešení daného území. Z rozhodnutí soudu by dle něj vycházela všechna územní a stavební řízení týkající se daného území. Stěžovateli tak může vzniknout újma v podobě využití území způsobem, který odporuje jeho představě a celkové koncepci rozvoje daného území.

[3] Krajský soud se, ač měl, vůbec nezabýval dohodou o parcelaci, a bez dalšího ji zrušil, ovšem pouze ve vztahu k pozemkům navrhovatele, zatímco ostatní vlastníky zavazuje, důsledkem čehož je zmatečná situace a právní nejistota pro ostatní vlastníky. Má za to, že pokud by podle krajského soudu měly být více šetřeny pozemky ve vlastnictví navrhovatele, o to více budou dotčeny pozemky jiných vlastníků, protože pozemky ve vlastnictví stěžovatele jsou již veřejnými plochami prakticky zcela v územním plánu zasaženy a další pozemky již stěžovatel v této oblasti nemá.

[4] Dále stěžovatel uvádí, že je povinen bez zbytečného odkladu po zrušení části územního plánu začít projednávat jeho změnu. Pokud by však Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhověl, všechny kroky ke změně územního plánu by byly bezpředmětné, znamenaly by ztrátu času a finančních prostředků a rovněž zátěž pro všechny dotčené subjekty, včetně vlastníků pozemků v daném území.

[5] Podle stěžovatele je přiznání odkladného účinku v souladu s veřejným zájmem, právní následky rozhodnutí krajského soudu znamenají újmu jak pro stěžovatele, tak pro vlastníky pozemků v dotčené oblasti.

[6] Navrhovatel ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí. Pro jeho přiznání není důvod, odůvodnění stěžovatele je podle něj nedostačující. Na namítané skutečnosti měl stěžovatel pamatovat již při procesu pořizování územního plánu, během něhož byl na vady upozorňován.

II.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užití přiměřeně. Ustanovení § 73 s. ř. s. sice upravuje rozhodování o návrhu na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu, a jak již zdejší soud v minulosti dovodil, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části schází zákonný podklad pro jeho aplikaci (viz usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 Ao 4/2010 – 20), v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části však takový zákonný podklad představuje citovaný § 107 odst. 1 s. ř. s. Z povahy věci pak možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti připadá v úvahu právě v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí, kterým krajský soud vyhověl (byť jen částečně) návrhu a napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušil. Případný odkladný účinek přiznaný kasační stížnosti totiž bude působit vůči rozhodnutí krajského soudu, tj. zamezí důsledkům zrušujícího rozsudku krajského soudu po dobu řízení o kasační stížnosti.

[8] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Návrh stěžovatele podmínky podle § 73 odst. 2 s. ř. s. splňuje. Pokud by za současného stavu, tedy po vydání rozsudku krajského soudu, jímž byla zrušena část územního plánu v regulativu využití ploch a dohodě o parcelaci, bylo kupříkladu vydáno územní rozhodnutí týkající se daného území, došlo by ke znemožnění komplexního řešení využití území v souladu

s celkovou koncepcí rozvoje území města. Tato obava stěžovatele je opodstatněná, v návrhu na zrušení části opatření obecné povahy sám navrhovatel uvedl, že dne 11. 9. 2014 byla podána žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby objektu seniorského bydlení, jejíž kopii přiložil k podanému návrhu.

[10] Navrhovatel újmu, která by mohla vzniknout v důsledku opětovné změny právního stavu přiznáním odkladného účinku, neuvvedl, pouze konstatoval, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Vzhledem k podmíněnosti rozhodování o změnách v území dohodou o parcelaci, s jejímž obsahem musí souhlasit vlastníci nemovitostí dotčených navrhovaným záměrem (srov. §43 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu), tedy i navrhovatel, odložení účinků rozsudku krajského soudu bez dalšího neznamena možnost stěžovatele iniciovat kroky směřující k vybudování veřejného prostranství. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že újma hrozící stěžovateli je nepoměrně větší, než újma, jež by přiznáním odkladného účinku vznikla navrhovateli.

[11] Přiznání odkladného účinku podle Nejvyššího správního soudu není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem, navrhovatel ostatně ani netvrdil opak. Je tedy naplněna i druhá podmínka podle § 73 odst. 2 s. ř. s.

[12] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě návrhu stěžovatele jsou podmínky pro přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. naplněny a výrokem I přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[13] Výrok II. usnesení vychází z toho, že podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam*, povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto, a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Stěžovateli bylo proto uloženo zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1.000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je **1010406715**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2015

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu